

Съ зарадѣ краля Шишманина.

Пак' имъ, велить краля Латинина:

„Кой ке можить три злати яболка,
Да познайтъ коѣ отъ коя година ѣ!“

Тога сватой ми съ зачудили,

Сви-те сватой въ земи попаднале.

Тога велить млада овчарина:

„Денесите три злати яболка,

Донесите машрапа со вода!“

Донесо'а три злати яболка,

Донесо'а машрапа со вода.

Ми ги фѣрли яболка во вода,

Пѣрв' яболко остана надъ вода;

„Ова, велить, оломнанско бѣше;“

А второ-то во стреле машрапа;

„Ова, велить, ѣ ланско ядолко.“

А трекъ-то на гѣзеръ паднало,

„Ова, велить, ми ѣ годинешно.“

Пакъ имъ велить краля Латинина:

„Три еднакви к' облечамъ девойки,

Да познаишъ коя ѣ невеста.“

И иста'илъ три лепи девойки,

Еднолики три-те токлогла'и.

Пакъ съ чудить краля Шишманина.

Тога поиде овчаръ табирина,

Поиде овчаръ при лепи девойки,

И имъ фарля жѣлти-не дукади;

„Коя ѣ не'ста дукад' да не земать.

Коя не ѣ да земать дукади,

Оти сега гла'и ми играеть.“

Тои фарлять не'ста простумъ стоить,

А девойки си берать дукади. —

„На ти, крале Шишманине, не'ста,

И бегай си сега со свато'и.“

Друга мома си фатилъ за рѣка

И си ѣ фарли подъ табарина,

Пакъ по сватой на зорумъ си одилъ;

Отидо'е въ дворой Шишманови;

Ми го чествѣтъ овчарина многу;

„Не сумъ овчаръ, тук' сумъ твой мили мнукъ,